

śl. G. M. Taylor

1. Ni zna - czyć, ni błysz - czeć nie chcę, Ja cze - kam u Pań - skich
 2. Ni zna - czyć, ni błysz - czeć nie chcę, niech On mnie pro - wa - dzi
 3. O, bło - go ni łnić, ni zna - czyć! Do - peł - nię tak czy - nów

1. nóg, — czy mnie, tej sko - ru - py bied - nej, On w służbie by u - żyć mógł. — Więc
 2. sam — i Je - mu się za na - rzę - dzie o - chot - nie do służ - by dam. — I
 3. dwóch: — swo - je - go u - wiel - bię Pa - na, swe cia - ło u - ni - żę w proch. On

1. da - ję Mu ser - ce swo - je, by On swej o - li - wy w nie wlał, — by
 2. pój - dę, gdzie mnie przez - na - czy, do dzie - ła przy - ło - żę swą dłoń, — a
 3. po - tem już wszys - tkim bę - dzie, ma chwa - ła o - bró - ci się w nic, — gdy

1. ży - cia trys - nę - ły zeń zdro - je, jak stru - mień o - żyw - czy ze skał. —
 2. kie - dy od - wo - łać mnie ra - czy, na ło - no Mu zło - żę swą skroń. —
 3. mnie do swej chwa - ły przy - wie - dzie, gdy ze - trze ska - że - nie z mych lic. —